

FIGUERA

***Ficus carica* L.** . [1753, Sp. Pl. 2: 1059] **2n = 26, 39**

***Ficus carica* L.** (Otto Wilhelm Thomé: Flora von Deutschland, Österreich und der Schweiz).

ETIMOLOGIA: *Ficus* era el nom llatí de la planta o de la figa. I *Cària* era una antiga regió del SW de Turquia.

NOMS POPULARS

[Nadkarni (1982), Kirtikar and Basu (1995), Khare (2007), Lin (2012)].

Regió/ llenguatge/ sistema mèdic	NOM
Alemanys	Echte Feige, Echter Feigenbaum, Essfeige, Feige, Feigenbaum
Anglès	Common fig tree, Fig
Àrab	Anjir, Teen, Teen barchomi, Ten
Brasil	Figo, Figueira, Figueira-Da-Europa
Burmès	Thaphan, Thinbaw, Thapan
Castellà	Breva, Higo, Higuera comùn
Coreà	Mu Hwa Gwa, Mu Hwa Gwa Na Mu,
Croat	Smokva, Smokvencia, Smokvina
Danès	Almindelig Figen, Figen
Eastonià	Harilik, Viigipuu
Equador	Higo
Eslavac	Figa, Figovec, Figovina
Eslovè	Figonik
Est de l'Índia	Doomoor, Angir, Dumur, Dumar, Udumbara
Finlandès	Viikuna
Francès	Caprifiguièr, Carique, Figue, Figuier, Figue Commune
Hindi	Anjeer, Anjir, Tin
Holandès	Echte Vijeboom, Gewone Vijgeboom, Vijg
Hongarès	Fugea
Illes Cook	Suke
Iran	Anjeer
Italià	Fic, Fico, Fico comune
Japonès	Ichijiku
Macedonià	Smoka
Malàisia	Anjir
Mangarevan	Pika
Marshallès	Wojke, Piik
Nepalès	Anjiir

Nord de l' Índia	Fagari
Noruec	Fiken
Oest de l' Índia	Anjir, Anjeer, Angir
Palauà	Uosech
Palestinià	Fig
Paquistà	Faag, Anjeer, Injir, Baghi, Inzar, Anzar, Anjir
Persa	Anjir, anjeer
Polonès	Figowiec
Portuguès	Figueira-Do-Reino, figueira, figo, figueira-comun
Rus	Inzir
Samoà	Mati
Sànskrit	Angira, Anjeer, Anjir, Anjira, Phalgu, Rajodumbara, Udumvara
Serbi	Smoka, Smokovnica, Smokva
Sud de l' Índia	Anjeera, Anjoora, Anjooram, Anjura, Anjuru, Appira, Cevvatti, Chikappatti, Cimaiyatti, Madipatu, Manchi Medi, Manjimedi, Shima-Atti, Shimayatti, Simaatti, Simayatti, Simeyam, Simmeatti, Tacaiyatti, Tenatti, Tenatti, Teneyatti, Theneyatthi, Utumparam
Suec	Fikon, fikontrad, getfikon
Taomotuà	Tute
Tongarevà	Monamona
Turquia	Incir, Yemis
Txec	Smokvon
Unani	Anjir
Urdu	Poast, Darakht Anjir, Anjir Zard
Vietnamès	Qua Va, Vo Hoa Qua
Xinès	Mo Fa Guo, Wu Hua Guo

Català: bacora, cabra-figuera, cabrafic, cabrafiga, cabrafiguera, fic, figa, figuer, figuera, bacora, figa-flor, figó.

Gallec: baforeira, breveira, cabrafigo, figo, figo verde, figueira

Occità: Cabrafic, Cabral, Figuiero, Figuièr, Figuièra

Vasc/ Euskera: basa-pikotz, baso-pikotze, bikondo, biku, iko, phikotze, picoa, picoarra, picotzea, picua, piko-arra, piko-hondo, piko-ondo, pikoarr, pikondo, pikondoa, pikostoa, pikotze, piku, sorgin-pico, sorgin-piko, uzkapiko, uztapica, uztapiko.

DESCRIPCIÓ BOTÀNICA DE LA FIGUERA

Si bé es pot dir que tothom coneix la figuera, el gènere *Ficus* és força ampli i

desconegut, ja que comprèn unes 800 espècies escampades sobre tot per zones càlides asiàtiques i australianes. Hom suposa que la figuera és originària del subcontinent hindi. És de la família de les Moràcies i de l'ordre de les Urticals. Probablement una de les figueres més grans es trobi a l'illa de Sardenya, a uns 1700 m a l'Oest-Sud-Oest del nurag d'Is Tostoinus. Ara, són notables també les figueres emparrades o apuntalades i de capçada molt extensa (360 m²) a l'illa de Formentera.

La figuera fa 3.1 m de volt de canó i uns 9 m d'alçada. I la figuera més petita ha de ser alguna feta bonsai. Però en general, la figuera és un gran arbust o un petit arbre caducifoli, de 5-9 m d'alçada, amb diverses branques poc rectes, que s'estenen fent una capçada força més ampla que alta, des d'un tronc comú més o menys boterut. En general, l'aparell radical de les figueres s'estén no gaire en profunditat. Escorça llisa, grisa, mat. Branques joves glabres o suaument peludes. Fulles amb peciol glabre a tomentós de fins a 12 cm de llarg. Tant el peciol com la pell de la figa o les rames al trencar-se deixen anar una llet blanca o làtex. Làmina o limbe de forma i mida variable, àmpliament ovada a gairebé orbicular, (4)5-15(23) x (3.5)5-15(18), no dividida o obscurament palmatifida, però majoritàriament 7-palmati-partida, amb lòbuls espatulats, amb marge poc dentat a l'àpex, i marges laterals crenats o ondulats-dentats, aguts o més o menys obtusos. Lòbuls de la fulla escabrosos per dalt, densament suaus i peluts per sota, sobre els nervis. Nervis laterals en nombre de 6-8(9) parelles, intercostals, ascendent-paral·lels. Estípules oval-lanceolades, de 10-12 mm de llargada, de glabres a piloses. Figa-flors axil·lars, solitàries o aparellades, suportades en peduncles de fins a 3 cm de llarg, piriformes a globoses, 1.5-2 cm de diàmetre, subsèssils a sèssils, subdividides per 3, bràctees basals àmpliament deltoïdes. Orifici apical tancat per 4-5, bràctees imbricades ciliades, àmpliament deltoïdes. Flors masculines amb sèpals generalment 4, units, amb lòbuls lanceolats; estams 4, filaments llargs amb anteres ovalades i exsertes. Flors femenines pedicel·lades, amb 4 sèpals, de lòbuls lanceolats-oblongs. Ovari amb estil lateral, i estigma sencer o bifid. Les figues solen ser obovoides piriformes, de 2-5 (-8) cm de diàmetre, glabres, o una mica hispides, groguenques a marrons violetes. Les flors es troben tancades dins el receptacle comú o figa-flor, que té una obertura apical. Les flors masculines es troben a la vora l'obertura, les femenines (i algunes estèrils) es troben a la resta de zones. Les flors femenines donen origen a petits aquenis o llavoretes, envoltats d'un mesocarpi carnós o drupèoles (fruits). Al conjunt la de infructescència se'l coneix a més de com a figa, botànicament, com a siconi. La pol·linització la duen a terme petites vespes (*Blastophaga psenes*). La femella posa els ous a través de l'ostíol i mor poc després de la pol·linització (qui sap si voluntària o involuntària), ja que arrossegueu el pol·len de les flors superiors a altres figa-flors. Però cal que pari compte de les formigues roges *Crematogaster scutellaris*, perquè se senten atretes per ella i poden caçar-la si la troben desprevinguda. Normalment les figueres tenen una primera florada de figa-flors el juny, que són més grans que les figues madures), i una segona florada de figues a finals d'agost. Hi ha figueres d'un sol sexe (dioiques) i n'hi ha de monoiques. Les cabrafigues són les plantes mascles de figueres dioiques i donen figues pràcticament no comestibles, però importants per poder fecundar les altres figues hermafrodites. Però moltes figueres no necessiten pol·linitzadors, ja que poden reproduir-se per partenogènesis. Hi ha moltíssimes varietats. Unes tenen una primera floració de figa-flors pels volts de Sant Joan a finals de juny (Colar,

Goïna, Nyoral), i les altres només una floració de figues a finals d'agost (Blanca, Pell de Toro, Verdàl). Es reproduïx bé per estaques grans, i es pot empeltar per canviar de varietat. La figuera tolera la salinitat (2g de ClNa/L) i la sequera. La figuera és dels arbres fruiters que més aguanta la salinitat del terra. No convé regar-les més de 3 cops l'any. Quan surten les fulles a la primavera, aleshores és senyal que ja no hi haurà gelades.

Per millor la concentració de polifenols i flavonoides es poden tractar els plançons amb metil-jasmonat (200 microm) i inocular-los amb *Agrobacterium rhizogenes* A7. Per fer arrelar esqueixos terminals de figuera (de 7 o 8 anys), es poden manetnir en el medi de Murashige & Skoog afegint hi 2 mg/L de 6-benzil-amino-purin i 0.2 mg/L d'àcid 1-naftalèn-acètic. Els tanys regenerats així *in vitro* es poden multiplicar per 4. També arrels tallades es poden fer créixer en el mateix medi afegint hi 2 mg/L d'àcid indol-butíric i 0.2 % de carbó actiu. Després d'aplicar àcid (2-cloro-etil)-fosfòric a les figues i mantenir-les tapades, creïen més en diàmetre i altura i maduren tornant-se de vedes a blavoses negroses en 8 dies, per efecte de l'estimulació de la formació d'etilè. També la goteta d'oli a l'ostiol estimularia la formació d'etilè, o l'auxina.

D'un fong endofític de les arrels de la figuera (*Aspergillus tamarii*) es pot aïllar malformina-E, antibiòtic actiu contra *Bacillus subtilis*, *Escherichia coli*, *Penicillium chrysogenum*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Staphylococcus aureus*; i fungicida actiu contra *Candida albicans*, *Fusarium solani*. També els *Fusarium* de les fulles de la figuera contenen metil-èster de l'àcid helvòlic, àcid hidro-helvòlic, i àcid helvòlic, que són potents fungicides i bactericides. Les mateixes figues, per altra banda, contenen probiòtics com *Lactobacillus plantarum* i *Lactobacillus paracasei*, que ajuden a evitar el càncer de còlon i rebaixen la concentració de colesterol al fetge. Aquestes 85 menes de *Lactobacillus* en conjunt tenen molta activitat com d'hidrolasa de les salts biliars la qual cosa és concomitant amb l'expressió dels gens bsh2, bsh3, bsh4.

La figuera pot ser atacada pel nematode *Heterodera fici*, i així les fulles triguen en desenvolupar-se o es tornen grogues. També les figues, almenys a Califòrnia, poden ser infestades per erugues de l'*Amyelois transitella*. I les arres pel nematode ectoparàsit *Xiphinema index*.

Les figues a l'arbre si plou molt poden infestar-se amb *Alternaria alternata*, *Colletotrichum gleosporioides*, *Phytophthora palmivora*, *Phytophthora parsiana*, i el viroide 246-401 nt. Algun *Fusarium* a les figueres de la conca de l'Egeu produeix fumonisines B1, FB1, B2, FB2. El *Ceratocystis fimbriata* també pot atacar la figuera. Les figues, si no s'assequen de seguida, es poden conservar malament i infestar amb *Botrytis cinerea*, *Cladosporium cladosporioides*, *Monilia laxa*, *Penicillium expansum*. Contra aquests fongs valdrien extractes d'altres que els inhibeixen: *Hanseniaspora opuntiae*, *Metschnikowia pulcherrima*. O bé espraïar àcid acètic (100 ppm) mentre les figues es conserven a 2 °C. Les fulles de la figuera poden infectar-se amb diversos virus: *Fig mosaic virus*, *Fig mild-mottle-associated virus*, *Fig fleck associated virus*, *Fig cryptic virus*, *Leaf mottle-associated virus-1* (closterovirus). Almenys aquest darrer es pot tractar amb infusions de cúrcuma i gingebre i *Thuja*. Dins l'intestí d'algunes larves del coleòpter *Apriona germari* que perforen la fusta de la figuera s'hi pot trobar *Candida ficus*. Altres coleòpters dels larves dels quals poden atacar l'escorça de la figuera són: *Hypocryphalus scabricollis*, *Xyleborus bispinatus*. La infestació

de les fulles amb l'hemípter *Paurospysylla buxtoni* es pot controlar biològicament amb l'ascomicet *Trichothecium roseum*. El còccid hemípter *Saissetia miranda* pot arribar a perjudicar molt les figueres (almenys a l'Iran). També les larves de *Drosophila suzukii* poden afectar força les figues. A Aràbia unes quantes espècies d'àcars poden infestar les figueres: *Aceria benghalensis*, *A. olivi*, *Caleptrimerus baileyi*, *Colomerus oculivitis*, *Oxycenus niloticus*, *Rhynchaphytoptusficifolia*, *Tegolophus hassani*.

Ficus carica L. al món, segons GBIF

VARIETATS DE FIGA [de Viquipèdia]

- **Acre** o **d'Acre** (grossa, molsuda, de color vinós, de pell clivellada i gra vermell fosc; quan són seques, són blanques i de gust superior a les de Fraga; abunden poc (Camp de Tarr., Priorat, Ribera d'Ebre)
- **alacantina** (figa petiteta, llarguera, rossa o blanquinosa, que madura pel mes d'agost i no és gaire estimada per a menjar-ne les persones, sinó més aviat per a donar als porcs. Mall.)
- **albacor** (es fa pel juliol i a la fi d'agost o al setembre, i és ben negra, grossa, llarguera, no molt bona. Mall.; n'hi ha de quatre classes: de molla vermella, de molla de meló, de molla blanca, i del Beat Ramon. Manacor)
- **alenyana** (mitjancera, blavosa i no gaire bona; n'hi ha de flors i d'agostenques. Porreres)
- **alfarenca** (petita, rogenca, molt tardana. Tortosa)
- **algerina** o d'Alger (Costitx), o figa angelina (Ariany) (no és gaire bona abans d'assecar-se, però seca es torna molt blanca i molt bona)
- **bacora** (negra, molt grossa, bona, i primerenca, madura pel juny. Val.)
- **de bacó** (deformació del nom d'albacor o bacora, Penedès i Camp de Tarragona)
- **bergunya** (molt dolça, de les més primerenques del mes d'agost, i de vegades per Nadal encara n'hi ha; en fan especialment els pans de figa. Banyalbufar)
- **blanca** (verda per fora i blanca per dins, grossa i prou bona; madura pel setembre; verda, en forma de baldufa. Alguer)
- **blanca-poma** (de color blanquinós i de la grossària d'una poma. Eiv.)
- **blancal** (és blanquinosa. Rosselló)
- **blancassa** (varietat de figa alacantina. Ariany)
- **blanquilla** (Empordà), o figa blanqueta (Val., Bal.) (petita, rosseta, madura per l'agost)
- **bordissot** o **de Burjassot** (n'hi ha de negres i de blanques, són grosses, una mica aplanades, bones, i maduren entre l'agost i l'octubre. Les bordissots blanques formen la varietat anomenada també figues de Fraga, molt estimades)
- **botana** (és blanca. Rosselló) (verda, en forma de pera)
- **botanda** (grossa, rogenca fosca, no gaire bona, i fa dos collites l'any. Porreres)
- **bufal** (verda, esfèrica. Alguer)
- **calderona** (negra amb la molla vermella, de pell gruixada, no gaire bona, i madura pel setembre. Mall.)
- **de cameta** (menuda, llarguera, de color roig fosc, bona; madura entre agost i setembre. Pego, Alcoi, Alacant, Campello)
- **capoll-curt** (rodoneta i petita, amb molt poc peduncle. Mall.)
- **capoll-llarg** (de peduncle/capoll molt llarg i sembla una carabasseta; no és gaire bona en no ésser per a assecar; madura per l'agost. Mall.)

- **carabasseta** (blanca groguenca amb ratlles verdes, grossa, bona)
- **carlina** (petitona, rodoneta, blanca, i madura pel juliol. Lluçmajor)
- **cendrosa** (grossa, dolça, de color verdós brut. Camp de Tarragona)
- **coll de beata** (semblant a la de coll de dama, mitjancera, una mica llarguera, negrosa, poc gustosa; madura el setembre o l'octubre. Mall.)
- **coll de dama** o coll de senyora (Rosselló, Empordà) blanca o negra, amb el peduncle llarg, la pell gruixada, i la molla molt vermella i dolça; és de les figues més ben considerades)
- **cocorella** (mitjancera, blanca, de gust fat, bona per a assecar; té la pell gruixuda. Mall.)
- **concorrella** (Tremp, Organyà) (negra, petita, molt bona, i madura a mitjan agost)
- **cucurella** (primerenca i de color blanc o negre. Gandesa)
- **corquellera** (és negrenca, petita, i segons diuen, congria corcs. Palafrugell)
- **cul de ruc** (negra, grossa, bona; són les primeres que maduren i les darreres que se'n van. Pla d'Urgell)
- **de bell cuiro** (té la pela molt doble, és molt tardana i molt bona. Pla d'Urgell)
- **geniva de mort** (molt blanca. Camp de Tarr.)
- **de goteta de la mel** (verdosa, grossa i molt bona, i madura pel setembre. Camp de Tarr., Xàtiva, Alcoi)
- **de Fraga** (bordissot blanca, molt estimada)
- **de mort** (petita, de color groc pàl·lid tant per fora com per dintre, i d'aspecte malaltís; són lletges, però molt dolces. Priorat)
- **naueta** (menuda, de pell rasposa, de color vermellós, i madura per l'agost. Patró, Sanet)
- **de Pamis** (blanca, grosseta, molt bona per a assecar. Pego)
- **pecadora** (negra i la més poc fina. Organyà)
- **del peçonet** (petita, negra i molt dolça. Val.)
- **pèl de bou** (molt primerenca, amb la pell vermellosa, bona per als porcs. Mall.)
- **de la pell verda** (petita, verda, millor que la sejola i que la de coll de dama, i madura pel setembre. Solsona)
- **de la pera** (blanca i té la forma de pera. Costitx)
- **perdigona** (petita, de pell forteta, de color més o menys obscur i amb tot de pics morats, és molt bona i ve pel setembre. Priorat)
- **de pit de reina** (grossa, molt semblant a la de coll de dama, però sempre negra. Camp de Tarr.)
- **de pom** (mitjancera, roja moradencia molt fosca, molt bona; madura pel juny i es fa a poms. Priorat)
- **de porc** (mitjancera o grossa, de color blanc o negre, de molsa aigualosa i poc gustosa, i es dóna als porcs. Mall.)
- **de rei** (petita, negra, no gaire bona. Massalcoreig)
- **renea** (mitjancera, blanca o negra, tardana, no gaire bona. Mall.)
- **del sant Jaume Gran** (grossa, verdosa, un poc aplanada, de cuiro molt gruixut, molt dolça, madura el setembre i l'octubre. Manacor)
- **de Sant Joan** nom valencià de les figues-flors
- **de tres-fan-càrrega** (Camp de Tarr., Priorat), o de sis-fan-carga (Vimbodi) (molt grossa, cendrosa, primerenca i no gaire bona)
- **d'ull de perdiu** (negra, amb la molla vermella, grosseta i molt bona, madura pel setembre. Organyà, Solsona; blanca i petita. Gandesa; blanca o groga, esclafada, mitjancera o més aviat grossa, i molt bona, madura pel setembre. Cullera, Gandia; petita, verda blanquinosa amb un ull vermell i gros, madura per l'agost i setembre i bona per a assecar. Mall.)

- **de bec de perdiu** (rogeta, menuda, no gaire bona; madura pel setembre. Cast.)
- **de la roca** (verda blavosa fosca, no gaire grossa, tardana i de qualitat variable segons les localitats. Mallorca)
- **de sa Font de Balafii** (grossa, de color de plom, amb la pell molt gruixuda, i madura dins el setembre. Mall.)
- **figa de Sant Joan** (negra, en forma de pera, precoç. Alguer)
- **deiana** (mitjancera, verda, no gaire bona. Manacor)
- **dolça** (blavosa, de molla una mica vermellova, de vegades dolenta. Mall.)
- **de l'Empordà** (grosseta, rodona, verdosa, bona, i madura el setembre i l'octubre. Lluçmajor)
- **d'En Sala** (blanca i molt fineta. Urgellet)
- **fartabelitre** (Ribera d'Ebre) o **afartapobles** (Pla d'Urgell) (tardana, grosseta, gustosa, i abunda molt)
- **Figa de la filera** és grossa, blanca, primerenca, bona per a assecar (Mall.)
- **Figa-flor**, figa de flor (Priorat, Ribera d'Ebre), o figa de Sant Joan (Val., Alg.) (del primer esplet de les figueres que en fan dos cada any, i madura el juny i juliol; cast. *brevà*)
- **frare-llec** (té un cercle a mitjan lloc i és molt llarga Empordà)
- **gargeliga** (figa rossa, molt bona, que madura entre juliol i agost. Pla d'Urgell)
- **garrofala** (forta, grosseta, ben vermella; madura pel juny, i el seu gust és d'una dolçor semblant a la de la garrofa. Priorat)
- **gavatxona** (petita, llargaruda, de color morat fosc. Camp de Tarr.)
- **geganta** (mitjancera o més aviat petita, i de color roig blanquinós. Mall.)
- **hivernenca** (Camp de Tarr., Mall.) o figa hivernesca (Alguer), hivervesca (Balears), o figa vernesca (Cast., Cullera, Xàtiva, Gandia, Pego, Alcoi) (verda, mitjancera, o més aviat grosseta, i molt tardana, que madura entre el setembre i el novembre)
- **d'hortella** o de la tira (grossa, blanca, molt molsuda, de pell molt prima, de gust molt fi. Mall.)
- **julienca** (negra, de gra blanc, madura a primers d'agost. Tortosa)
- **de la llei** (de color verd clar i de forma semblant a la de Burjassot, però de millor gust. Tortosa)
- **llimonenca** (cònica i de color groc. Mall.)
- **llonga** (Alguer)
- **maca** (negra, aplanada, precoç. Alguer)
- **maellana** (blanca verdosa, grosseta, de pell dura, de gust molt bo, sobretot si l'assequen; madura per l'octubre. Ribera d'Ebre, Maestr.)
- **de la Mare de Déu de Lluc** (semblant a les figues martiniques, grosseta. Mall.)
- **martinenca** (sol ésser negra, mitjancera, amb poc peduncle, amb molta llet, i madura relativament tard; hi ha les varietats blanca i pintada. Mall.)
- **masclenya** (varietat de la figa alacantina, molt grossa i com inflada, de peduncle prim i llarg. Mall.)
- **modronya** (negra, grossa, bona per assecar. Ariany)
- **molla vermella** (rodona, molt gruixuda i forta, bona per assecar. Ariany).
- **morisca** (grossíssima, verda negrosa per fora i blanca per dins, no gaire bona, ben primerenca, i sol destinar-se al bestiar. Mall.)
- **mugró** (it. *lacrima di latte*. Alguer)
- **napoletana**, **napolitana** o **poletana** o boletana (Balears) (negra, grosseta i bona, i madura pel setembre i octubre; també n'hi ha de blanques, però no són tan bones. Val.)
- **negra** (es destina al sequer, perquè és millor seca que verda. Massalcoreig, Priorat, Gandesa, Pego)

- **negrella** (menuda, negra, gens bona si no és per als porcs; madura a l'agost. Alcoi).
- **negreta** (napolitana negra)
- **oriola** (groguenca)
- **paratjal** (Mall., Men.) o parejal (Cast.), paletjal (Rib. de Xúquer, Pego) (blanca o groga, de vegades amb ratlles verdoses o fosques, grossa, de pell prima i de polpa groguenca i aigualosa, en unes regions molt bona, en altres no tant)
- **de porc** o porquenya (mitjancera o grossa, de color blanc o negre, de polpa aigualosa i fadenca, i es dóna als porcs.)
- **roja** (negra, de pericarpí gruixat i de polpa rosada i sucosa; les primerenques són grosses i llargueres, i les agostenques són petites i rodones; totes són prou bones. Mall.)
- **rogeta** (menuda, vermella, bona, madura per l'agost. Alcoi, Gandia)
- **rogisca** [rotgisca] (negra, semblant a la figa roja, petita, molt forta; ve quan acaben de passar les figues-flors. Mall.)
- **sejola** (negra, fluixa, no molt grossa, però bona, i madura pel setembre. Organyà, Solsona; petita, cendrosa, una mica groga, bona, i ve per l'agost. Priorat; vermella per dins i verda per fora, grossa, i la més bona de totes, i madura per l'octubre. Sta. Coloma de Q.; primerenca, blanca verdosa, ampla i curta. Camp de Tarr.)
- **sang de rossi** (negra, grossa i bona, amb la polpa molt vermella, i madura entre l'agost i el setembre. Val., Alcoi)
- **sarró de pastor** (verda, petita i de pell molt forta.)
- **sarrona** o sarronenca (color blavós fosc, i no gaire bona si no és seca (Mall.))
- **segarrera** o segarrenca (blanca i de pell molt gruixuda. Camp de Tarr.)
- **de la senyora** (verdosa o negra, de molla rosada i molt dolça, amb la pell gruixuda, de forma rodona, i madura cap a l'octubre i novembre. Mall.)
- **de set cotnes** (de pell molt gruixuda. Manacor)
- **sitcel** (Manacor) o sitcelis (Ariany), o xitxelis (Sancelles) o de set cels (St. Llorenç des C.) (verda i llarga, una varietat de la de capoll blanc)
- **tabaquera** (de forma semblant a una tabaquera. Rosselló)
- **tendral** (mitjancera, blanca, molt bona, que madura a la primeria de setembre. Alcoi.)
- **ull de perdiu** (Alguer)
- **vacal** o bocal (molt grossa, primerenca, rossa, i no és bona més que per als porcs. Mallorca)
- **verdall** (petita, de pell espessa i verda, de polpa roja molt ensucrada. És una de les primeres que maduren i que rebenten. Com que no suporten el transport, no es comercialitzen. Rosselló. Mallorca: mateixa varietat?)
- **xereca** (figa-flor que, oberta i seca, s'aferra una amb l'altra formant una copa. Eiv.; figa que es fa més aviat que les altres del mateix arbre, o sia, que és molt primerenca. Men; Figa-flor (primerenca) produïda per una figuera que no en sol fer de figues primerenques (Mall.). Sols fan normalment figues-flors les figueres roges i les albacors; les figues-flors d'altres figueres, si en fan cap, es diuen *xerecs*.)

HISTÒRIA

A Jordània es cultivaven les figueres fa uns 11.400 anys. I ja Adam i Eva es cobriren els genitals amb fulles de figuera, almenys segons molts pintors que han acabat d'immortalitzar l'escena bíblica. Una única fórmula medicinal que

apareix a la Bíblia (2 Reis 20:7) és a base de figues (i mirra) que el profeta Isaïes va fer posar sobre la nafra del rei Ezequies, i que el va acabar curant. Per altra banda els antics egipcis ensinistraven simis perquè els recollissin les figues a les que ells no arribaven sense perill de trencar les branques.

La figa consta com a aliment i medecina als tractats de medecina ayurvèdica, Unani i Siddha.

Els romans i grecs clàssics menjaven moltes figues, i encara més els atletes. Catò el Vell explicava com trasplantar les figueres i quantes menes n'hi havia aleshores a Roma. La llegenda de Ròmul i Remo situa a la lloba Luperca que els va alimentar, sota una gran figuera. Apicius escrigué un tractat sobre com conservar les figues. Els dos primers segles de l'era actual a la vora Zagreb (Šćitarjevo), junt al cadàver dels personatges importants, es cremaven en el ritus funeraris també fruits, entre els quals les figues.

Avicenna (segle XI) recomanava menjar figues als afectats d'atròfia dels ronyons.

Gregorio López (segle XVII) recomanava un petit emplastre de llet de figa amb farina contra la sarna, cremades del sol o taques a la cara i úlceres al cap. La llet posada sobre les mossegades de gossos rabiosos prevé infeccions. Posada la llet amb una miqueta de llana al forat de la càries lleva el dolor. La llet amb llard de porc aplicada a les berrugues les asseca. Una massa de cendra de figa i farina de mostassa soluciona les llúpies, durícies, petits tumors i acúfens, aplicant-ho per fora; i prenent-ho va bé contra la tos i malalties pulmonars. La llet diluïda en aigua va bé per fer gàrgares contra l'amigdalitis i inflamació de la campaneta. La llet diluïda en aigua i bullida es pot aplicar en lavativa o ènema contra el mal de panxa.

I, per a Nicholas Culpeper (segle XVII), la figuera és un arbre regit per Júpiter. La seva llet és un bon remei per aplicar contra les berrugues. I la decocció de les fulles per rentar úlceres, ni que siguin de lepra, escorbut, sarna o úlceres que corren. Beure la decocció neteja el cos de morats o coàguls deguts a caigudes fortes. Una pasta de llard amb cendre de fulles de figuera aplicada als penellons, ni que estiguin ulcerats, els cura. El suc del peciol instil·lat en una càries dental o a l'orella treu la inflamació. Fins i tot alleuja la sordesa. Contra les malalties dels pulmons no hi ha com el xarop de figues o fulles verdes. També va bé contra la hidropesia i l'epilèpsia.

LITERATURA

- Els successius graus de maduració de la figa donen lloc a denominacions especials: figó, figa verda, figa tabolla, figa tambollada, donçaina, figa pansida, figa secallona, figa secallina, figa cóquera. Si s'han assecat al sol seran figues verges. Si s'han assecat al forn, figues forneres [de pitjor qualitat i activitat biològica]. Les posades a sol i serena, figues rosades.
- «Més pansit que una figa». Aplicat a l'estat psicològic.
- «Això són figues d'un altre paner». Un assumpte ben diferent, del qual no toca parlar-ne.
- «Estar pesant figues». Deixar el cap abaixar-se involuntàriament diverses veagdes, a causa de la son.
- «De figues a peres». Molt de tant en tant. [en castellà dirien: «*de higos a brevas*»]

- «Les cames li fan figa». «Va fer figa». Expressions per explicar la manca d'energia.
- «Figa verda i moxa d'hostal, palpant es maduren».
- «De més verdes en maduren». Aplicat a situacions psicològiques o socials.
- «La figa al matí és or, al migdia plata; i al vespre mata». També es diu de la taronja.
- «Any de figues, any de fatigues». «Any de figues-flors, any de plors».
- «La figa per ser bona deu tenir tres condicions: madureta, pansideta i picada pels moixons». Les figues més bones són amb coll de beata, llàgrima de vídua, i vestit apedaçat.
- «Damunt d'ella estic i ella es remena tota; jo passo el gust i ella amb la llet se queda» Endevinalla mallorquina la solució de la qual no és sexual, sinó botànica.
- «La figa» en llenguatge del tot vulgar és la vagina i la vulva (genitals femenins més externs).
- «Fer la figa». Gest obscè amb el puny enlaire i tancat però el polse entre el dit índex i el del cor, que ve a significar que qui el veu ha de treure una figa del cul d'un ase.
- Joan Josep Cardona (de Benissà) escriu sobre la figuera i les figues:

«La figuera és arbre de carena de bancal. Isolada. Vivint entre fenolls, fenàs i olivardes. Tolera malament l'entrada del forcat i admet de mala gana l'aixada. De vegades viu als corrals i molt sovint la trobem enlairada i feréstega a mitjan muntanya. És arbre difícil d'entendre perquè és esquerp de tracte. Fa ombra dolenta, la fusta no serveix per a res... Els mestres d'aixa la gastaven per al fre dels carros. Impossible fer-hi foc. Crema sense flama i deixa gran quantitat de cendra. A tres passos et pica tota la pell i t'ixen grans. Fa mala olor. És terrible per als pous perquè les seues quilomètriques arrels busquen l'aigua i foraden les parets de les cisternes....Però la figa...és un mos excel·lent. Mes la degustació s'ha de fer quan naix el dia, com a desdijuni, amb la llepada de la rosada de la nit i a peu d'arbre. La fragància de l'herba seca mullada ajuda. És menjar que requereix un ambient, i que quedaria perfecte si hi hagués una mica llunyà un toc de campana. Això sublima i fa més bucòlica l'escena, que per a ser impecable vol absoluta soledat... La figa en sec és a l'hivern un dolç incomparable. Es guardava en sacs de fil, entre llavors de fenoll i frígola. Era un present per als convidats quan, oferida dins d'un garbell de triar arròs, l'acompanyaven gallons d'ametla mollar... L'oncle Francisco, arromangada la sotana vella, bonet al cap i serra a la mà, podava l'arbre amb tall pulcre tapant la ferida amb fang i fem de conill. I deia l'erudit empeltador Salvador de Castanyeta que ni el Morrut de Cabrera, senyoret de poble, collia figues al Tossal tan bones com aquelles...»

ESOTERISME

- Arbre dedicat a Mercuri, Bacus, Saturn, Dionisos, Príam.
- La deessa Ceres en agraïment al bon tracte i hospitalitat rebuts per part de Fítalo a la riba del riu Cèfiso, li va regalar una figuera, arbre desconegut fins aleshores.
- Un dels titans, Síceo, fugia de la fúria de Zeus, i va demanar auxili a sa

- mare, Rea, qui el va transformar en figuera.
- Òxil, rei savi i equitatiu de l'Èlide, va mantenir relacions amoroses amb una hamadriada (nimfa arbòria), i fruit d'aquesta relació sexual va néixer la figuera.
 - Si volem dormir sota una figuera sense marejar-nos caldrà trencar alguna fulla, com passa amb la noguera. L'ombra de la figuera és dolenta des que Judes s'hi va penjar. La figuera és traïdora com ell, si t'hi puges sembla que t'aguanti, però després es trenca i et fa caure. [De tota manera de la fusta de figuera se'n fan anelles.]
 - Una rama de figuera amb fulles es veu que tranquil·litza les vaques o toros agressius, i per això va bé dur-ne al sarró quan s'interacciona amb aquest bestiar. Estacar una vaca agressiva a una figuera fa que es calmi.
 - Si cremem llenya de figuera a la llar de foc, la mare que cria perd la llet.
 - Si per Sant Joan s'unta l'ull de les figues amb oli, per Sant Pere ja són madures.
 - Passar una criatura amb hèrnia per sobre una branca esberlada de figuera, fa que es curi.
 - Somniar en una figuera amb fulles significa castedat o que cal controlar els capricis sexuals. Somniar en figues pot indicar una propera aventura sexual. Si es mengen tendres, que la situació millorarà i els projectes tindran èxit. Si es veuen seques, que hi haurà pèrdues econòmiques (i cal escollir les menors). Rebre figues de regal, en somnis, significa bones amistats.
 - Perquè una figuera doni més figues cal mirar una estona la lluna i després a l'arbre.
 - Per esbrinar la resposta afirmativa o negativa a una pregunta, cal escriure-la sobre una fulla de figuera. Si l'endemà la fulla s'ha pansit, la resposta és NO, si e
 - encara està tendre, la resposta és SÍ.
 - Per assegurar la casa quan marxem de viatge, cal deixar una branca de figuera al terra davant la porta.
 - Per protegir la casa dels incendis, cal penjar un nombre senar de fulles de figuera en un racó interior de la casa, precisament el dia de Sant Llorenç, el 10 d'agost.
 - Hom creu que ni al llorer ni a la figuera els hi cauen llamps.

PREPARATS

- Confitura de figues amb anís.
- Figa. Si es menja la figa amb la pell, sencera (rica en rutina), no enceta els llavis. Si es menja pelada, és molt probable que es formin panses.
- Figat. Una mena de melmelada típica de Menorca.
- Figes esterilitzades en autoclau a 90°C/10 psi 5', remullades en xarop de sucre invertit de 50° Brix 24 h, deshidratades en cambra a 55 ° C fins arribar al 20% d'humitat interna, empaquetades en bosses d'Alumini a 27° C i refrigerades a 6 ° C, duren 6 mesos en bon estat.
- Licor «*rajika travarica*» (de Croàcia): *Foeniculum vulgare* + *Myrtus communis* + *Salvia officinalis* + *Ruta graveolens* + *Juniperus oxycedrus* + *Ceratonia siliqua* + *Juglans regia* + *Citrus medica* + *Laurus*

nobilis + *Rosmarinus officinalis* + *Artemisia absinthium* + *Rosa centifolia* + *Mentha piperita* + *Mentha spicata*.

- Llet quallada amb llet/làtex de figuera, per fer formatges. Cal repsoar la llet a uns 45 ° C.
- Lloció pel cabell: nano-càpsules d'àcid poli-gamma-glutàmic amb *Phellinus linteus* (crescut sobre arròs germinat), *Cordyceps militaris* (crescut sobre soja germinada), *Polygonum multiflorum* (extracte d'arrel), *Ficus carica*, oli de coco.
- Pasta de figues seques, dàtils i oli d'oliva: contra anèmia, debilitat, restrenyiment, hemorroides.
- Mascareta cosmètica anti-arrugues: figa + magrana+ móra d'arbre (*Morus alba*, fruits) + *Ginkgo biloba*.
- *Smoothies*: magrana + figa + gínjols + codonyat + plàtan + llet d'ametlles + llet de civada + mantega d'ametlles + mel + iogurt + poma.
- Tisana per netejar el fetge: carxofa + figa + móra negra (d'arbre).
- Torró de pobre o pa de figa: figa + anous + ametlles + avellanes. «Si vols fer gent amiga, regala pa de figa». [Sobre tot, si no es vigila bé a rentar-se les dents, amiga del dentista].

NHE-06: *Ficus carica* + *Taraxacum mongolicum* + *Angelica sinensis* + *Lonicera japonica* + *Pseudo-ginseng* + *Ginkgo biloba* (fulles). La barreja és eficaç contra càncer de fetge.

TOXICITAT

El psoralè i el bergaptè de les fulles pot desencadenar dermatitis en forma de butllofes doloroses a qui durant temps s'apropa a elles. Menjar figues sense pell pot irritar els llavis. Els triterpenoids més irritants són el calotrofenil-acetat, el metil-maslinat i el lupeol-acetat. És coneguda dels historiadors l'anècdota de l'emperador Cèsar August, enverinat per la seva muller Lívia Drusila, que va entaforar Arsènic dins les figues, únic aliment i darrer del qual l'emperador romà es fiava per no ser enverinat, i que menjava directament de l'arbre. La vespa pol·linitzadora de la figuera (*Blastophaga psenes*) podria ser al responsable d'algunes reaccions al·lèrgiques al menjar figues. Prendre gaire llet de figuera sense diluir pot desencadenar hemorràgies intestinals, degut al seu efecte proteolític. Aplicar suc de figa a la pell i prendre el sol després pot desencadenar foto-al·lèrgia.

PROPIETATS MEDICINALS

- afrodisíaca i gonodotròpica
- anti-al·lèrgica (fulles)
- anti-angiogènica
- antibacteriana bucal: [FIGA] *Aggregatibacter actinomyceten comitans*; *Fusobacterium nucleatum*; *Pevrotella intermedia*; *Porphyromonas gingivalis*; *Streptococcus anginosus, criceti, gordonii, mutans, ratti, sanguinis, sobrinus*;
- antibacteriana [FIGA/ extracte amb etil-acetat de la llet]: *Bacillus subtilis*;

- Helicobacter pylori (+Ag); Proteus mirabilis; Staphylococcus aureus, epidermidis, saprophyticus*
- antibacteriana [FULLA]: *Bacillus cereus, subtilis; Enterobacter aerogenes; Klebsiella pneumoniae; Salmonella typhi; Staphylococcus aureus, MRSA; Streptococcus epidermidis;*
 - antibacteriana [LLET]: *Citrobacter freundei; Enterococcus fecalis; Escherichia coli; Proteus mirabilis; Pseudomonas aeruginos; Salmonella typhi; Streptococcus aureus, pyogenes*
 - anticancerosa [LLET]: esòfag, mama, fetge, matriu, pròstata, osteosarcoma, glioblastoma multiforme, pàncrees
 - anticancerosa [FULLA]: melanoma
 - antidiabètica (fulla)
 - antidiarrecia (fulles)
 - antiespasmòdica (figa)
 - antifúngica [LLET]: *Aspergillus niger, Candida albicans, Cyptococcus neofromans, Fusarium oxysporum, Microsporium canis*
 - antihelmíntica/larvicida (fulles): *Aedes aegypti, Heligmosomoides polygyrus, Pheretima posthuma*
 - antiinflamatòria
 - antimutagènica
 - antioxidant
 - antiparasitària
 - anti-plaquetària
 - antitumoral (llet)
 - antivírica [LLET]: CpHV-1, HSV-1, ECV-11, ADV
 - carminativa
 - colerètica
 - digestiva
 - diürètica
 - emol·lient
 - eritropoètica
 - espasmolítica [\uparrow canals K⁺/ATP]
 - expectorant
 - febrífuga
 - galactagoga
 - hepato-protectora (de rifampicina, tatraclorur de Carboni, de metanol)
 - hipolipidèmica (fulla)
 - immunoestimulant
 - inhibidor de l'acetil-colinesterasa i la butiril-colinesterasa (figa)
 - inhibidor de LOX (figa)
 - inhibidor de l'osteoclastogènesis
 - larvicida
 - laxant (figues)
 - nematicida
 - neuroprotectora (figa)
 - mucolítica
 - nootròpica (fulles, figues)
 - nutritiva
 - pectoral
 - protectora cardíaca (front a doxorubicina)
 - protectora de l'esperma

- protectora mamària (front al dietil-estil-bestrol)
- protectora pancreàtica
- protectora renal (fulles; de gentamicina)
- protectora de testicles (front al Pb)
- refrescant

USOS I APLICACIONS MEDICINALS (FICUS CARICA)

- abscessos (fulles / figues matxucades)
- acne
- acúfens (llet)
- amigdalitis (llet diluïda)
- anèmia (llet)
- angina de pit
- anorèxia (escorça, fulles petites, llet)
- arrugues
- ascites (figa)
- asma
- aterosclerosis
- barbs (punts negres)
- berrugues (llet)
- bronquitis (fulles petites)
- cabell debilitat
- càlculs en vies urinàries o biliars
- calor
- càncer (llet/figues): còlon HCT-116, HT-29; esòfag, estómac, fetge Huh7it (fulles), glioblastoma multiforme, mama MDA-MB-231 (fulles), matriu, glioblastoma multiforme, leucèmia Jurkat, limfoma DG-75, matriu, melanoma (fulla); melanoma C32 (figa), melanoma A375 (llet), osteosarcoma, pròstata DU-145, pàncrees
- cansament
- càries dental (llet)
- caspa (fulles)
- colesterol total i LDL alt (fulles)
- colesterol HDL baix
- colitis ulcerosa (amb estrenyiment)
- convalescència
- convulsions
- cor dèbil (figues)
- cremades (llet diluïda)
- cucs intestinals (llet, fulles)
- debilitat (figa seca remullada una nit o millor escaldades)
- depressió
- dermatitis (llet)
- dermatitis atòpica (figa)
- diabetis (fulles)
- diarrea (fulles)

- disenteria
- dismenorrea (fulles petites)
- durícies (llet)
- èczemes
- embaràs
- enterocolitis
- epilèpsia
- epistaxis (sang pel nas)
- escorbut
- esgotament
- esport
- estomatitis (bucal) (figues seques)
- faringitis
- febre (figues seques)
- ferides (llet, figa+ mirra)
- fetge inflammat/delicat
- furóncols (fulles matxucades)
- gastritis
- gingivitis
- gonorrea
- gota
- hemorràgies (suc de figa + mel)
- hemorroides (fulles, figues)
- hepatitis (decocció figues)
- hipertensió de diabetis tipus 2 (figa)
- hipoglucèmia
- icterícia: 20 mL suc de fulles + gotet llet de cabra en dejú (3 dies)
- ictus
- indigestió
- infecció de vies urinàries: decocció en 0.5 L aigua de 5 figues seques + 4 fulles de llorer + 1 poma.
- intoxicació hepàtica per CL_4C , rifampicina, raigs-gamma
- lepra
- leucoderma (rel)
- llet escassa
- llúpies (llet)
- mal de coll
- mal de panxa (escorça)(decocció de figues seques + ametlla sencera amb pell verda)
- mal de queixal (llet / fulles)
- mala circulació (decocció de figues seques + pell de llimona+ fulles de llorer)
- melsa inflamada
- mossegades de gossos (llet)
- obstruccions intestinals parcials
- osteoporosis (figues UI/ escorça UE)
- otitis: suc de fulla + mel
- papil·lomatosis de les mamelles (de la vaca) (llet de la figuera)
- paràlisis (figues seques)
- penellons

- picades d'insectes (llet)
- pigues (llet)
- pulmonia
- refredat
- restrenyiment (xarop de figa)
- sarna
- set
- sordesa
- tènica (rel)
- tos
- tos irritativa
- triglicèrids alts (fulles)
- tuberculosi (fulla, figa)
- úlceres
- virus HSV-1, ECV-11, ADV, HPV, CpHV-1, norovirus
- vista debilitada UI figues seques en pols + sucre + aigua (2 cops al dia)
- vòmits
- xarampió

ALTRES USOS (INDUSTRIALS)

Les fulles activades amb KOH serveixen de catalitzador per a la conversió d'oli residual domèstic (de fregir) en biodièsel.

PRINCIPIS ACTIUS (FICUS CARICA)

FIGUES

(+)-ledè
 (3-eta-24Z)-estigmasta
 (E)-2-hexenal
 (E)-2-nonén-1-ol
 (E)-2-pental
 (E)-5-eicosè
 (Z)-9-octadecena
 1-(metil-etil)-ciclohexà
 1-heptanol
 1-nonadecè
 1-octadecè
 1-pentén-3-ol
 1,1'-(1,4-butanediol)-bis-ciclohexà
 1,2-dietil-ciclo-octanona
 2-etil-1,2-dehidro-tiofè
 2-metil-butil-acetat
 2-metil-1-butanol
 2-metil-butanal
 2-naftalè-1,2,3,5,6,7,8,8a-octa-hidro-1,8a-dimetil-7-(1-metil-etenil)
 2,3-butan-diol

2,4,5-trimetil-2,4-dihidro-3H-pirazol-3-ona

2,6,10,15,19,23-hexametil-2,6,10,14,18, 22-tetracoso-hexaè-24-(28)-dièn-3-ol

3-alfa-12-oleanèn-3-il-acetat

3-hidroxi-2-butanona

3-metil-1-butanol

3-metil-butanal

3-pentanona

3,5-dihidroxi-6-metil-2,3-dihidro-4H-piran-4-ona

4-metil-piridina

5-bromo-4-oxo-4,5,6,7-tetrahidro-benzo-furazà

5-hidroxi-metil-2-furan-carboxaldehid

6-O-palmitoil-beta-D-glucosil-beta -sitosterol [llet]

6-O-linoleil-beta-D-glucosil-beta-sitosterol

6,10,14-trimetil-2-pentadecanona [llet]

8-octadecanona

8-pentadecanona

9-nonadecè

10-nonadecanona

16-diepoxi-hexadecà-1

24-metilèn-ciclo-artanol

acetaldehid

acetat-(3-beta,21-beta()-A-neo-gamma-cer-22(29)-èn-ol

acetat-(3-beta)-lanosta-8,24-dièn-3-ol

acetat-(3-beta)-lanosta-9-(11),24-dièn-3-ol

acetoïna

àcid 3-(2,4-dihidroxi-fenil)propioníc

àcid 3-(m-amino-benzoil)-2-metil-propioníc

àcid 9,12-octadecadienoic

àcid acètic

àcid araquídic (llet)

àcid ascòrbic

àcid aspàrtic

àcid behènic (llet)

àcid bòric

àcid butíric

àcid cafeic

àcid cerotínic

àcid cichòric

àcid cis-10-heptadecenoic (llet)

àcid cítric

àcid clorogènic

àcid elaídic (llet)

àcid esteàric (llet)

àcid fenòlic

àcid ferúlic

àcid fitic

àcid fumàric

àcid galacturònic

àcid glioxílic

àcid glutàmic
àcid heneicosilic (llet)
àcid hexadecanoic
àcid lignocèric (llet)
àcid linoleic (llet)
àcid linolènic
àcid màlic
àcid malònic
àcid margàric (llet)
àcid mirístic (llet)
àcid n-hexadecanoic
àcid nonadecanoic
àcid oleic (llet)
àcid oxàlic
àcid palmític (llet)
àcid pantotènic
àcid pentadecílic (llet)
àcid p-cumàric
àcid quínic
àcid shikímic
àcid sinàptic-glucòsid
àcid siríngic
àcid succínic
àcid tartàric
àcid tetradecanoic
àcid tricosílic (llet)
àcid vainillic
aigua (80% en figues tendres)
alanina
alcaloides
alfa-cariofil·lè
alfa-cubebè
alfa-farnesè
alfa-guaienè
alfa-gurjunè
alfa-muurole
alfa-pinè
alfa-taraxasterol
alfa-terpineol
alfa-ylangè
al·lo-aromadendrè
amilasa
aminoàcids (llet):

- alanina
- asparigna
- cisteïna
- fenil-alanina
- glicina
- glutamina
- histidina
- leucina

- lisina
- ornitina
- serina
- tirosina
- triptòfan

angelicina

antocianines (figa):

- carboxipirà-cianidín-3-rutinòsid
- cianidín-3-glucòsid
- cianidín-3-malonil-glucòsid
- cianidín-3-malonil-glucosil-5-glucòsid
- cianidín-3-O-rutinòsid [↓ ↓ figa assecada]
- cianidín-3-rhamnoglucòsid
- cianidín-3-rutinòsid (dímer)
- cianidín-3,5-diglucòsid
- epi-catequina-(4 → 8)-cianidín-3-rutinòsid cianidín-3,5-diglucòsid
- epi-catequina-(4 → 8)-cianidín-3-glucòsid
- epi-catequina-(4 → 8)-cianidín-3-rutinòsid epi-catequina-(4 → 8)-pelargonidín-3-rutinòsid
- epi-catequina-(4 → 8)-pelargonidín-3-rutinòsid
- pelargonidín-3-glucòsid
- pelargonidín-3-glucòsid
- pelargonidín-3-rutinòsid
- peonidín-3-rutinòsid

apiol

arabinosa

arginina

astragalina

baurenol

benzaldahid

benzil-acetat

benzil-acohol

bergaptè

beta-amirina

beta-burbonè

beta-carotè

beta-cariofil·lè

beta-ciclo-citral

beta-cubebè

beta-damascenona

beta-lemè

beta-glucans

beta-ionona

beta-pinè

beta-sitosterol (llet...)

cadalè

campesterol

carbohidrats

cariofil·lè

cariofil·lè-epòxid

cariofil·lè-òxid

carotenoides

carvacrol

cerebròsid

ciclo-hexadecà

ciclo-octà

cinnamaldehyd

cinnamil-acetat

cinnamil-alcohol

cistina

compostos volàtils (llet):

- 1-butanol-2-metil,
- 1-butanol-3-metil,
- 1-butoxi-1-iso-butoxi-butà
- 1-heptanol,
- 1-hexanol,
- 1-pentanol,
- 1-pentèn-3-ol
- 2-metil-butanal
- 3-metil-butanal
- 3-metil-butanol
- 5-hidroxi-metil-furfural
- 6-metil-5-heptèn-2-ona
- alcohol benzílic
- alcohol cinàmic
- aldehyd cinàmic
- alfa-burbonè,
- alfa-calacorè
- alfa-cariofil·lè,
- alfa-cubebè
- alfa-guaiè,
- alfa-pinè,
- alfa-thujè
- angelicina
- benzaldehyd
- bergaptè
- beta-cariofil·lè,
- beta-ciclo-citral
- beta-damascenona
- beta-pinè,
- butil-butirat
- cadinè
- cis-linalool-òxid,
- copàè
- (E)-2-noneol
- (E)-2-pentanal
- epoxi-linalool
- etil-salicilat
- eucaliptol
- eugenol

- fenil-etil alcohol,
- fenil-propil alcohol
- furanoide
- germacrè-D,
- heptanal,
- hexanal,
- hidroxil-cariofil·lè
- indol
- linalool
- llimonè,
- mentol
- metil-hexanoat
- metil-salicilat
- nonanal
- octanal,
- pentanal,
- tau-cadinè
- tau-muurole,
- trans-piranoide
- terpinolè,
- trans-alfa-bergamotè,
- trans-cariofil·lè

copaè

criptoxantina

cumarines (figa): cumaroil-hexosa; escopoletina; umbel·liferona

difosfatidil-glicerol

di-iso-octil·èster de l'acid 1,2-benzè-dicarbxílic

dimetil-sulfòxid

eicosà

enzims (figa): licopè-beta-ciclasa; umbel·liferona-dimetil-allil-transferasa

enzims (llet):

- amilasa [beta-fructosa, alfa(1-4)-glucosa/ amilo-glucosidasa]
- catalasa
- cisteïna-proteasa
- diastasa
- esterasa
- fosfatasa àcida
- GSH (glutatió-reductasa)
- GST (glutatió.S-transferasa)
- GPx (glutatió.peroxidasa)
- lipasa
- oxidasa,
- peroxidasa
- proteasa,
- renina
- serina-proteasa col·lagenolítica
- SOD

èster 2,3-dihidroxi-propílic de l'acid octadecenoic

èster etílic

èster etílic de 2-hidroxi-1-(hidroxi-metil)

èster etílic de l'acid hexadecanoic

èster etílic de l'àcid linoleic
èster etílic de l'àcid octadecatrienoic
èster etílic de l'àcid pentadecanoic
èster metílic de l'àcid hexadecanoic
èster metílic de l'àcid octadecanoic
esterasa
esterols
estigmasterol
estilbens (figa)
etanol (figa madura)
etil-acetat
etil-2-metil-butirat
etil-2-metil-fenil-carbamat
etil-benzoat
etil-butirat
etil-ciclo-octadecà
etil-iso-butirat
etil-propionat
etil-valerat
eugenol
fenil-alanina
fenil-etil-acohol
fenols: rutina 29 mg/100 g; catequina; àcid clorogènic; (-)-epi-catequina; àcid gàl·lic; àcid siringic; àcid caftàric
ficaïna
ficines (llet)
ficusina
ficutirucines A, B, C, D, E, F, G, H, I
fitol-acetat
fitosterols (llet):

- 6-O-acetil-beta-D-glucosil-beta-sitosterols: 6-O-linoleïl-beta-D-glucosil-beta-sitosterol; 6-O-oleïl-beta-D-glucosil-beta-sitosterol; 6-O-palmitoïl-beta-D-glucosil-beta-sitosterol
- alfa-amirina
- beta-amirina
- beta-sitosterol
- betulol
- lanosterol
- lupeol
- lupeol-acetat

flavina
flavanones: eriodictiol; naringenina
flavonoides: apigenina-glucòsid; astragalina; ficucaricones A,B,C,D; iso-quercetina; iso-schaftòsid; kaempferol; kaempferol-3-O-beta-D-rutinòsid; kaempferol-3-O-soforotriòsid; quercetina; quercetina-3-O-glucòsid; quercetina-3-O-rutinòsid; quercetina-3,7-diglucòsid; rutina; schaftòsid; umbel·liferona
flavonols: iso-rhamnetina-3-O-glucòsid; siringetina; tamarixetina
fitofluè
fitoïna
fluoro-atropina

fosfatidil-colina
fosfatidil-etanolamina
fosfatidil-glicerol
fosfatidil-inositol
fosfatidil-serina
fructosa
ftalat de dibutil
fumaricina
furano-cumarines
galactosa
gal·loil-glicerol (llet)
gamma-carotè
gamma-sitoserol
gamma-tocoferol
genistina
geranil-acetat
geranil-acetona
germacrè D
glicina
glucosa
glucòsids
guaiacol
guaiazulè
hemi-cel·lulosa
heptadecà
hexadecil-oxirà
hexanal
hexil-acetat
hidroxi-alfa-carotè
histidina
hormones: auxina, giberel·lina, quinina
indol
iso-amil-acetat
iso-amil-laurat
iso-butil-acetat
iso-butanol
iso-butil-iso-valeriat
iso-fosfatidil-colina
iso-fosfatidil-etanolamina
iso-leucina
iso-propil-miristat
iso-schaftòsid
jasmona
làtex
leucina
linalil-acetat
linalool
linalool-òxid
lipasa
llimonè
lisina

lupeol (llet...)
lupeol-acetat
luteïna
malonil-di-deoxihexòsid de l'àcid vainílic
marmesina
mentol
metil-acetat
metil-benzoat
metil-butanoat
metil-butirat
metil-hexanoat
metil-salicilat
metionina
minerals
mircè
morina
mucilag
N-(2-trifluoro-metil-fenil)-piridina-3-carboxamida
neoxantinaN-[9-borabíciclo(3,3,1)non-9-il]-
propilamina
octacosà
octadecà
octil-ciclohexà

oli essencial (fulles):

- alfa-farnesè
- alfa-pinè
- beta-cariofil·lè
- beta-farnesè
- beta-ocimè
- beta-pinè
- cariofil·lè
- germacrè D
- germacrè-D
- linalool
- llimonè
- mircè
- s-lemè
- sabinè

oxim
p-cimè
pectina
pentosà
propil-acetat
proteases (endo-proteolítiques amb cisteïna) (llet)= ficines A, B, C, D1, D2, E.
prolina
proteïnes
pseudo-taraxasterol
psoralè
psoralè-glucòsid
quinines (figa)
quinolina

rhamnosa
rubixantina
s-cadinè
s-lemè
s-murolè
s-nonalactona
sabinè
sacarosqa
safranal
salicilat
saponines
schaftòsid
serina
sitosterol
sucres (20%)
tanins
terpens
tetrametil-decà
tirosina
trans-beta-farnesè
trans-beta-ocimè
trans-cariofil·lè
trans-fitol
trehalosa
treonina
trimetil-undecà
triptòfan
valina
violoxantina
vitamina A
vitamina B1
vitamina B2
vitamina C
vitamina D
vitamina K1
xanto-toxol
xantofi·les
xilosa
Z-5-nonadecè

FULLES DE FIGUERA

1-ciclo-hexil-6,7-dimetoxi-1,4-dihidro-naftalè
4',5'-dihidro-ubel·liferona
24-metilèn-ciclo-artenol
acetat de calotropenol
acetat de lupeol
àcid cafeoïl·quínic
àcid cítric
àcid fico-cumàric

àcid fumàric
àcid oleanòlic
àcid quínic
àcid oxàlic
àcid shikímic
baurenol
bergaptè
beta-amirina
calotrofenil-acetat
carbohidrats 17.5%

cumarines:

- 4',5'-dihidro-psoralè
- bergaptè
- marmesina
- psoralè
- umbel·liferona

escopoletina

esterols:

- 24-metilèn-ciclo-artenol
- bauerenol
- lupeol
- psi-taraxasterol-èster

fibra 4.5%

ficusogenina

fenols:

- àcid 3-O-cafeoïl-quínic
- àcid 3-5-dimetoxi-cumàric
- àcid 5-O-cafeoïl-quínic
- àcid cafeoïl-màlic
- àcid cinàmic
- àcid pirogal·lic
- àcid ferúlic
- bergaptè
- chisina
- fenol
- fenolftaleïna
- galangina
- iso-schaftòsid
- pinocembrina
- pinostrobina
- protocatecol
- psoralè
- quercetín-3-O-glucòsid
- quercetín-3-O-rutinòsid
- quercetina
- rutina
- vainillina

flavonoides:

- apigenina-glucòsid
- biochanina-A

- daïdzeïna
- kaempferola-rutinòsid
- luteolina
- luteolina-6-C-hexosa-8C-pentosa
- quercetina
- quercetina-acetil-glucòsid
- quercetina-glucòsid
- quercetina-rutinòsid
- rutina
- rutinòsid

glucòsid de l'àcid psoràlic

humitat/H₂O 66%

iso-schaftòsid

lípid 0.8%

luperol-acetat

marmesín

metil-maslinat

minerals/cendres: 5.3%

N-N-dimetil-antranilat

piridils I, II, III, IV, V

proteïnes 5.9%

psi-taraxesteril-èster

psoberan

psoralè

rutina

sapogenina esteroidea

schaftòsid

taraxasterol

tirosina

xanto-toxina

xanto-toxol

ARRELS

2"-O-acetil-oxi-peucedanina-hidrat-3"-metil-èster

5-(1",1"-dimetil-allil)-8-metil-psoralè

8-metil-psoralè

bergaptè

beta-sitosterol

beta-sitosterol-palmitat

nonadecan-10-ona

psoralè

FIGUES SEQUES/100 g

carbohidrats 73.5

E: 318 Kcal

fibra 3.7

grasses 0.6

humitat/H₂O 16.6

minerals/cendres 4.6

proteïna 4.7

sucres 50

OLIGOELEMENTS en ppm (micrograms/g) FIGA – FULLES a Hongria ...(Itàlia)

Alumini 24-105 (131-34)
Bari 6-8 (13-11)
Bor 50-130 (85-66)
Cadmi 0.6-0.6 (0.6-0.6)
Calci 6000-27600 (2750-18600)
Cobalt 0.7-0.4 (0.4-0.4)
Coure 5.6-8.6 (4.8-4.2)
Crom 1.3-1.2 (2.5-1.4)
Estany 1.2-0.7 (0.9-1.5)
Estronci 20-64 (142-70)
Ferro 41-183 (153-28)
Fòsfor 1054-1285 (946-960)
Magnesi 1380-3565 (3520-2200)
Manganès 7.7-27 (22-5)
Molibdè 0.5-0.8 (0.8-0.5)
Níquel 1.7-1.7 (1.4-0.7)
Plom 0-1 (1-3)
Potassi 13890-16000 (24780-13900)
Sílice 157-107 (180-170)
Sodi 88-137 (240-87)
Sofre 536-1150 (820-357)
Titani 1-3.4 (4.7-0.7)
Vanadi 0.4-9.8 (0.8-14.4)
Zinc 0.6-14 (0.4-6.4)

FUSTA

- àcid para-cumàric
 - àcid siríngic
 - àcid vainíllic
 - beta-sitosterol
 - psoralè
 - umbel·liferona

EFECTES FISIOLÒGICS (FICUS CARICA)

L'efecte anti-al·lèrgic de les fulles de figuera es manifesta per una reducció de la degranulació dels basòfils RBL-2H3 i per la promoció i dissociació de IgE dels receptors Fc-èpsilon-RI. Això es palesa per una inhibició de la dermatitis al·lèrgica, per exemple.

L'efecte antiangiogènec de les fulles de la figuera contenint 11.70 mg/100 g de matèria seca es manifesta per una acció antioxidant, una reducció de la infiltració leucocitària i una reducció dels nivells de PGE2, VEGF i TNF-alfa. L'extracte fet amb etanol de les fulles de figuera inhibeixen la formació de túbuls amb endoteli de vena umbilical humana, frena els nivells d'expressió d'ARNm de VEGF-A i integrina-beta3.

L'acció antibiòtica de les fulles de la figuera (extracte amb etil-acetat) es pot palesar envers:

- *Aggregatibacter actinomycetemcomitans*
- *Citrobacter freundii*
- *Enterococcus faecalis*
- *Escherichia coli*
- *Morganella morgani*
- *Pevrotella intermedia*
- *Porphyromonas gingivalis*
- *Proteus mirabilis*
- *Pseudomonas aeruginosa*
- *Staphylococcus aureus, MRSA*
- *Streptococcus anginosus*
- *Streptococcus criceti*
- *Streptococcus gordonii*
- *Streptococcus pyogenes*
- *Streptococcus sanguinis*

I en cultius ecològics s'empra el caldo de fulla de figuera i alls contra patògens del kiwi (*Pseudomonas syringae*, *P. viridiflava*) o del tomàquet (*Pseudomona syringae tomato*).

L'efecte antidiabètic de la fulla de figuera t'çe lloc mitjançant la inhibició de l'expressió de la fosfo-enol-piruvat-carboxilasa i de la glucosa-6-fosfatasa al fetge. També per l'activació de l'expressió de l' AMPK i la inhibició de la de PGC-1-alfa, HNF4-alfa, FOXO1 (*forkhead transcription factor O1*). En resum, la fulla de la figuera inhibeix la gluco-neogènesis per la via de l'activació del AMPK i la frenada dels enzims de la gluconeogènesis. En ratolins 2g/Kg cada dia (6 setmanes) de fulles de figuera milloren el teixit pancreàtic danyat per la diabetis tipus-1, i hi redueixen l'expressió de FasL, caspasa-8, Bax/Bcl-2, Cit-C, caspasa-3, p-AMPK, p-JNK. I hi inhibeix l'apoptosis que induiria l'àcid palmític, i hi inhibeix l'expressió proteica de caspasa-3, p-AMPK, p-JNK. Tmbé pot inhibir l'apoptosis induïda per H2O2, reduint la producció de ROS. En resum, la figa evita l'apoptosis a les cèl·lules beta pancreàtiques per les seves propietats antioxidant i carronyaire de radicals lliures i per la inhibició de la via de senyals AMPK/JNK/caspasa-3. La ficusina de kles fulles de la figuera a 20-40 mg/Kg. Abaixa els nivells de glucosa en dejú, d'insulina plasmàtica i rebaixa l'augment de pes, en rates a les quals se'ls indueix la diabetis tipus-2. La ficusina normalitza els nivells de SOD, CAT, Gpx i els lípidics de colesterol total, triglicèrids, àcids grassos lliures. La ficusina estimula l'expressió del PPARgamma i millora la translocació i activació del GLUT4 i PPARgamma cap els llurs enclavaments actius. Millora la sensibilitat ala insulina al teixit adipós. És per tant un possible tractament contra l'obesitat lligada a la diabetis tipus-2. La tisana de les fulles de figuera fa abaixar a la meitat el nivell de glucèmia post-prandial (de després de l'àpat principal) en diabètics del tipus-1.

L'efecte antifúngic dels extractes de les fulles de la figuera es pot palesar envers:

- *Aspergillus fumigatus*
- *Candida albicans*
- *Cryptococcus neoformans*
- *Microsporum canis*

- *Scopulariopsis brevicaulis*
- *Trichophyton rubrum*
- *Trichophyton sudanense*

Per altra banda, els fongs endofítics de les arrels de la figuera, com ara una *Alternaria* contenen principis actius actiu contra fongs patògens. L'*Alternaria* conté i deixa anar fumitremorgina B, fumitremorgina C, àcid helvòlic, i ciclo(-phe-ser), que actuen contra

- *Alternaria brassicae*
- *Botrytis cinerea*
- *Colletotrichum gloeosporioides*
- *Fusarium graminearum*
- *Fusarium oxysporum fragariae*
- *Phytophthora capsici*
- *Valsa mali*

I l'extracte de l'*Aspergillus* endofític actua contra *Pseudomonas aeruginosa*.

L'efecte cardioprotector de la figa envers la doxorubicina es manifesta per una reducció de la disfunció mitocondrial provocada per aquesta gent de quimioteràpia contra el càncer. A les mitocòndries, gràcies a la figa, aleshores s'hi formen menys ROS, la membrana es peroxida menys, la mitocòndria s'infla menys, s'evita el col·lapse del potencial de membrana mitocondrial i que se'n vagi el citocrom C al citosol. La figa fa que hi hagi més glutatió reduït i més activitat de la succinat-deshidrogenasa.[El codony també actuaria igual que la figa].

L'efecte de l'extracte de les fulles de la figuera sobre els espermatòzous (ratolins) és més aviat protector (del formol). El formol fa disminuir l'índex gónado-somàtic i incrementar el percentatge de esperma immòbil, amés de provocar que a l'epiteli seminífer s'hi puguin observar vacúols grans i desorganització, i al lumen cèl·lules immadures. En canvi, l'extracte de fulla de figuera fa pujar el nombre d'espermatòzous a l'esperma, la llur motilitat i l'índex gónado-somàtic als testicles. I als túbuls seminífers ja no s'hi veuen cèl·lules immadures taponant-los.

Un dels efectes immunostimulants de la figa es posa de manifest amb 500 mg/Kg de polisacàrid soluble en aigua calenta ja que incrementa la ràtio de clarificació de partícules de carbó i els nivells d'hemolisina. Aquests polisacàrids estimulen les cèl·lules dendrítiques, en part a través de la via dectina-1/Syk i promovent la llur maduració, i en part per la promoció de CD40, CD80, CD86 i el MHCH. També estimulen la producció de citokines per part de les cèl·lules dendrítiques: IL-12, IFN-gamma, IL-6, IL-23. I les cèl·lules dendrítiques estimulades pels polisacàrids estimulen les cèl·lules T i la llur proliferació. Els polisacàrids incrementen l'expressió genètica de IL-1beta i TNF-alfa i fan minvar la de HSP70. La concentració de proteïnes, albúmina i globulines s'incrementa al sèrum després de 2 setmanes de menjar figues a la dieta (1%). El Complement sèric C3, l'activitat bactericida i de lisozim també s'incrementen les 2 primeres setmanes. Per altra banda, l'extracte (fet amb etanol) de les fulles millora la immunitat humoral (TH2) i la cel·lular (Th1). El polisacàrid FCPW80-2 promoció la secreció de NO, TNF-alfa, IL-6 i estimula la fagocitosis als macròfags RAW264.7. A més és reconegut pel TLR2 i estimula les MAPKs (p-ERK, p-JNK, p-38) en ells. Però no pot estimular l'expressió de p-

p65 o p-IkB-alfa, i provoca la translocació del NF-kappaB p65 del citosol al nucli en ells. En les carpes (peixos) de l'espècie *Ctenopharyngodon idella*, l'extracte de figa millora la immunitat i les fa més resistents a *Flavobacterium columnare*.

El bergaptè de la figuera té acció larvicida contra: *Bursaphelenchus xylophilus*, *Caenorhabditis elegans*, *Panagrellus redivivus*.

La llet de la figuera o les cumarines tenen acció nematicida contra *Bursaphelenchus xylophilus*, *Caenorhabditis elegans*, *Meloidogyne incognita*, *Panagrellus redivivus*,

Pel que fa a l'osteoporosi les figues tenen un efecte anti-osteoclastogènic. Almenys l'extracte fet amb hexà de la figa inhibeix l'osteoclastogènesis desencadenada pel factor RANKL estimulat per macròfags RAW264.7 derivats de moll de l'os. L'extracte suprimeix l'expressió del p38 i del NF-kappa-B, i activa la de l'ERK. També inhibeix l'expressió del c-Fos i el NFATc1. Això és important de cara a inhibir l'osteoporosi també en artritis reumàtica o la resorció periodontal.

Sobre els queratinòcits de la pell humana (HaCaT), la figa frena l'expressió del VEGF, TNF-alfa, IL-1alfa, SRD5A2 (5-alfa-reductasa-tipus-2). La figa fa disminuir la melanina a la pell de la cara, hi evita la deshidratació i hi redueix la grassa sebàcia.

L'efecte relaxant de la fulla de figuera es manifesta per un retard del començament de la son induïda per ketamina, un allargament del període de la son un cop induïda, relaxació muscular, menor ansietat, menors convulsions, menor dolor, majors nivells de 5-HT i norepinefrina.

El 6-O-palmitoil-beta-D-glucosil-beta-sitosterol i el 6-O-linoleil-beta-D-glucosil-beta-sitosterol de al llet de la figuera actuen contra nombroses línies cel·lulars canceroses.

L'àcid 3-(2,4-dihidroxifenil)propioníc inhibeix la tirosinasa.

El beta-sitosterol de la fulla i els triterpenoides de la llet actuen com a hipolipidèmic (colesterol, triglicèrids).

La cisteïna-proteasa té efecte antihelmíntic. Però, també anti-plaquetari.

Les cumarines de la figa actuen contra l'anèmia i el càncer. Les cumarines de la fulla actuen com a citotòxiques i a la vegada com a protector solar o fotosensibilitzador.

Els esterols de la fulla actuen contra el càncer, la inflamació, i contra protozous.

Els estilbens de la figa actuen contra la tuberculosi.

La ficina (barreja de proteases de la llet de figa) té efecte hemostàtic i ho fa a través de l'activació del factor X, tot i escurçant el temps d'activació de la tromboplastina i de la protrombina. També té acció quitinolítica. (La quitina es troba als fongs i als insectes).

La ficusogenina (triterpenoid) de la fulla actua contra el càncer i la inflamació.

Els flavonoides de la fulla actuen contra el càncer.

El lupeol de la llet de la figa és un dels inhibidors de la FPTasa (farnesil-proteïna-transferasa) que eviten que s'agregui aquesta cadena de 15 Carbonis al terminal del Ras, la qual cosa el tornaria oncogènic. Els inhibidors, enlloc de la farnesilació, formen geranil-geraniats, amb la qual cosa la transducció es fa molt més lenta a les cèl·lules canceroses.

La morina actua com a neuroprotector front a a la vincristina, evitant el dolor neuropàtic. I capgira o reverteix la producció de IL-6, NF-kappa-B, i nNF-kappa-B. Per exemple al nervi ciàtic, evitant-ne el dolor i la inflamació. També pot evitar el càncer de còlon, almenys l'induït per la 1,2-dimetil-hidrazina I ho fa tot inhibint la via del NF-kappa-B, i els mediadors de la inflamació TNF- α , IL-6, COX-2, PGE-2, i afavorint l'apoptosis, i incrementant la ràtio Bax/Bcl-2.

Es quinines de la figa actuen contra la malària.

MÉS INFORMACIÓ

<https://www.academia.edu/31704615>

<http://www.liberherbarum.net>

<https://www.tandfonline.com/doi/full/10.3109/13880209.2014.892515>

<https://www.hindawi.com/journals/ecam/2013/974256/>

